

Rozhovor šéfredaktora německého magazínu Zuerst! Manuela Ochsenreitera s Alexandrem Duginem o krizi v Sýrii

Prof. Dugine, svět čelí momentálně v Sýrii největší krizi v mezinárodních vztazích od doby pádu východního bloku v letech 1989/90. Washington a Moskva se nachází v proxy konfrontaci na syrském bitevním poli. Jedná se o novou situaci?

Dugin: Musíme chápat zápas o geopolitickou převahu jako odvěký konflikt mezi „euroasijskými“ kontinentálními mocnostmi, reprezentovanými Ruskem, a liberálně-demokratickými, kapitalistickými „atlantickými“ námořními mocnostmi, reprezentovanými Spojenými státy a jeho spojenci sdruženými v NATO. Nejedná se o žádný nový fenomén; jde o pokračování starého geopolitického a geostrategického zápasu. Devadesátá léta minulého století byla dobou velké porážky kontinentálních mocností, v té době reprezentovaných Sovětským svazem. Michail Gorbačov odmítl pokračovat v tomto zápasu. Šlo o určitou formu zradu a kapitulace před unipolárním světem. Avšak s příchodem Vladimíra Putina na začátku této dekády došlo k znovuoživení geopolitické identity Ruska jako kontinentální mocnosti. Šlo o začátek nového typu soupeření mezi námořními a kontinentálními mocnostmi.

Jak došlo k tomuto znovuoživení?

Dugin: Začalo to druhou čečenskou válkou (1999-2009). Rusko se v té době nacházelo pod tlakem čečenských teroristických útoků a separatistických tendencí na severním Kavkaze. Putin musel vzít v potaz, že celý Západ, včetně Spojených států a Evropské unie, se přidal na stranu čečenských separatistů a islamistických teroristů, kteří bojovali proti ruské armádě. Je to stejný scénář, jehož jsme svědky v Sýrii a před nedávnem i v Libyi. Západ poskytl čečenským guerillovým bojovkám podporu, což byla chvíle, kdy se objevil nový konflikt mezi námořními a kontinentálními mocnostmi. S Putinem kontinentální mocnosti znovupotvrdily svůj význam. Podruhé se tento zápas kontinentů projevil v srpnu 2008, kdy prozápadní gruzínský režim prezidenta Saakašviliho zaútočil na hlavní město Jižní Osetie Cchinvali. Válka

mezi Ruskem a Gruzii byla druhým projevem tohoto zápasu.

Je současná syrská krize třetím projevem?

Dugin: Přesně. Možná dokonce i posledním, protože teď je vše v sázce. Pokud Washington nezasáhne a namísto toho uzná pozici Ruska a Číny, tak to bude konec Spojených států jako jednoznačné supervelmoci. To je důvod, proč si myslím, že se Obama v Sýrii bude snažit zajít dál. Avšak pokud Rusko ustoupí stranou a uzná vojenský zásah Spojených států, pokud Moskva posléze zradí Bašára Asada, tak to by zasadilo okamžitou a těžkou ránu ruské politické identitě. Znamenalo by to velkou porážku kontinentálních mocností. Po tomto by mohl následovat útok na Írán a také na severní Kavkaz. Mezi separatistickými silami na severním Kavkaze je mnoho jednotlivců, podporovaných angloamerickými, izraelskými a saúdskoarabskými silami. Pokud Sýrie padne, okamžitě začnou válku v Rusku, naší zemi. To znamená: Putin nemůže ustoupit, nemůže obětovat Asada, protože by to znamenalo geopolitickou sebevraždu Ruska. Možná, že se právě nacházíme uprostřed největší krize moderní geopolitické historie.

Takže v současnosti obě dominantní světové mocnosti, Spojené státy a Rusko, zápasí o svoji budoucí existenci...

Dugin: Jistě. V současnosti zde nejsou žádná jiná možná řešení. Nemůžeme nalézt žádný kompromis. V této situaci zde není řešení, které by uspokojilo obě strany. Ke stejné situaci došlo i u dalších konfliktů, jako například arménsko-ázerbajdžánského nebo izraelsko-palestinského. Je nemožné najít řešení pro obě strany. Nyní jsme svědky stejného vývoje i v Sýrii, jen v mnohem větším měřítku. Válka je jediným způsobem, jak zkonfrontovat plány s realitou.

Proč?

*Alexandr Dugin v rozhovoru s
Manuelem Öchsenreiterem*

Dugin: Musíme si představit tento konflikt jako karetní hru, jako poker. Hráči mají možnost skrývat svoje možnosti, provádět všechny druhy psychologických triků, ale jakmile začne válka, všechny karty jsou na stole. Momentálně se nacházíme v konečné fázi hry, ve chvíli, než se vyloží karty na stůl. Jde o velice vážnou chvíli, protože v sázce je budoucnost Spojených států a Ruska jako světových velmocí. Pokud vyhraje Amerika, tak si může pro sebe zajistit na nějakou dobu absolutně dominantní pozici. Znamenalo by to pokračování unipolárního světa a amerického globálního liberalismu. Toto bude velmi důležitý moment, protože Spojené státy si do této chvíle nebyly schopné udržet svoji dominanci, ale jakmile

vyhrají válku, tak tomu tak bude. Pokud však Západ prohraje třetí boj (prvním byl čečenská válka, druhým válka v Gruzii), jeho dominance skončí. Uvidí se tedy, ani Spojené státy nebo Rusko nemohou ustoupit v této situaci. Je pro ně zkrátka nemožné nereagovat.

Proč americký prezident Barack Obama váhá s agresí proti Sýrii? Proč požádal o schválení Kongres? Proč žádá o svolení, které k útoku nepotřebuje?

Dugin: Neměli bychom dělat chybu a pouštět se do psychologických rozborů Obamy. Hlavní boj se právě teď odehrává v zákulisí, okolo Vladimíra Putina. Je pod obrovským tlakem ze strany proamerických, proizraelských, liberálních funkcionářů, kterými je obklopen. Pokoušejí se ho přesvědčit, aby ustoupil. Situace v Rusku je úplně jiná než ve Spojených státech. Na jedné straně je jeden člověk, Vladimír Putin, a většina ruské populace, která ho podporuje, na druhé pak pátá kolona Západu, která Putina obklopuje. To znamená, že je Putin sám. Má na své straně obyvatelstvo, ne však politické elity. Proto musíme chápat Obamovu žádost Kongresu jako součást určité vyčkávací taktiky. Během té doby se snaží vykonávat nátlak na Putina. Využívají všechny své sítě mezi ruskou politickou elitou, aby ovlivnili Putinovo rozhodnutí. Je to neviditelná válka, která právě probíhá.

Jedná se o nový fenomén?

Dugin: (smích) Ale vůbec ne! Je to jen moderní forma, kdy se dávné kmeny pokoušely ovlivnit náčelníka nepřítele hlasitými zvuky, křikem a válečnými bubny. Bijí se do prsou, aby zastrašili protivníka. Myslím si, že pokusy Spojených států ovlivnit Putina jsou jen současnou verzí tohoto psychologického vedení války. Předtím, než začne válka skutečná. Americká vláda se pokusí vyhrát tuto válku bez ruského protivníka na bitevním poli. Z tohoto důvodu musí přesvědčit Putina, aby se do toho nepletl. Mají mnoho nástrojů, jak tak učinit.

Ještě jednou. Jaká je pozice Baracka Obamy?

Dugin: Myslím si, že všechny osobní aspekty na americké straně jsou méně důležité, než u Ruska. V Rusku dnes rozhoduje jedna osoba o válce a míru. Ve Spojených státech je Obama spíše byrokratickým vykonavatelem. Obama je mnohem více předvídatelný. Nejedná totiž svým jménem, prostě jen následuje středovou linii americké zahraniční politiky. Musíme si uvědomit, že Obama nerozhoduje vůbec o ničem. Je jen pouhou loutkou politického systému, který činí skutečná důležitá rozhodnutí. Politické elity rozhodují, Obama hraje jen podle scénáře, který byl pro něj napsán. Řečeno jasně, Obama je nic, Putin je vším.

Říkáte, že Vladimír Putin má na své straně většinu Rusů. Ted' se ale nacházíme v mírovém stavu. Budou ho také podporvat ve válce v Sýrii?

Dugin: To je velmi dobrá otázka. Zaprvé, Putin by ztratil většinu své podpory, pokud nezareaguje na vojenskou intervenci Západu v Sýrii. Jeho pozice by byla oslabena, pokud by

ustoupil. Lidé, kteří podporují Putina tak činí protože chtějí podporovat silného vůdce. Pokud díky nátlaku Spojených států nezareaguje a ustoupí, bude to většinou populace považováno za Putinovu osobní porážku. Chápejte, tohle je více Putinova válka, než Obamova. Pokud ovšem [Putin] zaintervenuje v Sýrii, bude čelit dvěma problémům. Ruská společnost chce být silnou světovou mocností, avšak není připravena za to zaplatit náklady. Až vyjde najevo skutečná cena, kterou bude potřeba zaplatit, způsobí to lidem šok. O druhém problému jsem již mluvil, a to že většina politických elit je prozápadní. Okamžitě by začaly být vůči válce v opozici a zahájily by propagandu, ve které by kritizovaly Putinova rozhodnutí. To by vyvolalo vnitropolitickou krizi. Myslím si ale, že Putin si je těchto dvou problémů vědom.

Když říkáte, že Rusové mohou být šokováni cenou, kterou by museli za takovou válku zaplatit, není zde riziko, že právě kvůli tomuto nebudou Putina podporovat?

Dugin: To si nemyslím. Naš lid je velmi statečný. Když se podíváme zpět do historie tak uvidíme, že naši lidé nebyli nikdy připraveni na vstup do války, ale když tak učinili, tak vyhráli bez ohledu na oběti a náklady. Podívejme se na napoleonské války nebo druhou světovou válku. My, Rusové, jsme prohráli mnoho válečných bitev, ale nakonec v těchto válkách zvítězili. Stručně řečeno, nejsme nikdy připraveni, ale vždy vyhrájeme.

Rozhovor byl převzat z osobních stránek **Manuela Ochsenreitera**.

Manuel Ochsenreiter je šéfredaktorem německého měsíčníku **Zuerst!** Zabývá se politickými tématy, německou a evropskou zahraniční politikou a děním na Blízkém východě.